

[Lars P. Jensen.]

ligger det for skatten på personer og selskaber sådan, at i den periode, da vi havde en borgerlig regering, steg de gennemsnitlig 20 pct. om året, og under de to andre regeringer, vi har haft, dels den socialdemokratiske mindretalsregering, dels den nuværende regering, er de steget med henholdsvis 7 og 8 pct. i gennemsnit om året; så stigningen var ikke mindre, da de ærede medlemmers partier havde regeringsmagten.

I forbindelse med selve finansbudgettet har jeg endelig givet udtryk for, at fra mit partis side ville vi vente, til vi så, hvordan det ville udvikle sig, og til vi bedre kunne overskue, hvorledes finansloven kom til at se ud, når vi nærmede os tiden omkring 1. april. Det afgørende er, når man tager det hele i betragtning, overskuddet på statsbudgettet på 206 mill. kr. Vi må ikke stirre os blinde på de 792 mill. kr., der er overskuddet på driftsbudgettet. Det hele skal jo tages med, både anlægs- og kapitalbudgettet, og jeg synes, det havde været rigtigere, om man fra oppositionens side havde sagt, hvilke af de anlægsudgifter på det samlede budget, som andrager 779 mill. kr., man vil spare.

Jeg synes, at det ærede medlem hr. Anders Andersen var sådan lidt mildere i sin vurdering i dag, da han sagde: nu vil vi vente til foråret og se, hvor meget de besparelser, vi kan få igennem, betyder, og så kan vi se, hvor store skattelettelserne skal være. Det ærede medlem er ligesom ved at nærme sig lidt til tankegangen i regeringspartierne. Vi vil, som jeg har sagt én gang før, men som jeg gerne vil understrege, ikke være med til at forudse nogen skattelettelse. Jeg synes i øvrigt, det er noget farligt allerede på nuværende tidspunkt at tale om store skattelettelser. Det kunne jo godt give visse reaktioner, der kunne være til skade for vort erhvervsliv. Vi vil ikke, som vi har understreget nogle gange, uden at kende finansbudgettet — hverken udgifterne eller navnlig indtægterne — være med til at udpumpe den købekraft, som kan sætte vor valuta i fare. Vi har jo set af de sidst fremkomne tal, at stigningen i valutafremgangen måske er stoppet. Selv om man ikke skal tage en enkelt måneds stigning eller fald som udtryk for tendenser med hensyn til valutaen,

så er den så sårbar, at en udpumpning af købekraft kan betyde, at nationalbanken kommer til at gribe ind med en forhøjelse af diskontoen, så at det kan komme til at gå ud over beskæftigelse og det samlede erhvervsliv.

Vi er af den opfattelse, at valutastillingen skal holdes, så at reserven kan bruges til imødegåelse af de vanskeligheder, der kommer, når vi kommer ind i markedsdannelserne, og det vil sikkert være med til at sikre den rolige overgang, som de ærede medlemmer har talt så meget om i dag i forbindelse med markedsplanerne, således at vi ikke, hvis der skulle ske visse svingninger i valutastillingen, straks skal foretage forskellige statsindgreb og på den måde begrænse beskæftigelsen.

Det ærede medlem hr. Thestrup takkede, fordi jeg havde givet udtryk for, at jeg ville være med til at spare. Det vil jeg også dér, hvor vi finder det rimeligt, men jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at dér, hvor der kun er tale om en flytning af udgifterne fra den ene kasse til den anden, betragter vi det ikke som besparelser, men kun som en forskydning af indtægterne, og det er noget helt andet end at spare.

Finansministeren (Kampmann): Jeg skal ikke for mit vedkommende forlænge debatten ret meget på dette tidspunkt. Jeg havde ikke indtrykket af, at de ærede ordførere hr. Anders Andersen og hr. Thestrup anfægtede meget af det, jeg nys har sagt; der blev sådan snittet lidt i det her og dér, men noget væsentligt synes jeg ikke der kom ud af det.

Der kom dog én væsentlig ting ud af diskussionen, nemlig at det vistnok er ved at gå op for tingets medlemmer og de to ærede ordførere, at hele denne agitation på, skal vi kalde det beskatningsprocenten, forholdet mellem den samlede skatteudskrivning og nationalindkomsten, skal man passe på med. Jeg lagde nok mærke til, at det ærede medlem hr. Anders Andersen i mangel af at sige noget til det, jeg havde sagt, havde fundet frem til en udtalelse af det højtærede økonomiminister. Det er jo en god gammel tradition, at hvis man kan finde et eller andet citat tilbage i tiden og så føre det frem, er det det vældigt politiske argument. Nu tror jeg nok, at det ærede